

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6. St- 68/2019-147
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK

IZ RUKE

Preko pošte

21 -01- 2019

Predano na poštu obično prepor. dana 14.01.2019
POŠTA ZAGREB R. 25 820 63 05
Broj primjeraka 3 priloga
Taksirano KN Potpis

Poslovni broj: 52 PŽ-7539/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnom masom iza ARX MARIS d.o.o. Brsečine, Uz Jaz 6, OIB 50469014449, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja STJEPANA LOVIĆA iz Zagreba, Pantovčak 8, OIB 25964288839, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-877/2016-136 od 23. studenog 2018., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 8. siječnja 2019.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog upravitelja Stjepana Lovića i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-877/2016-136 od 23. studenog 2018. u točki II. njegove izreke.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud pobijanim rješenjem odlučio o zahtjevu stečajnog upravitelja za naknadu troškova prijevoza prema odredbi čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15).

Prema obrazloženju pobijanog rješenja shvaćanje je prvostupanjskog suda da u situaciji kad je stečajni upravitelj s prebivalištem izvan područja nadležnosti suda na listi stečajnih upravitelja tog suda ne pripada mu pravo na naknadu svih putnih troškova od mjesta prebivališta do sjedišta suda jer je svojom voljom odlučio biti na listi stečajnih upravitelja pa bi vjerovnici zbog povećanih troškova trpjeli ekonomski neopravdane troškove. Osim toga stečajnom upravitelju ne pripada pravo na dnevnicu prema Pravilniku o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj 10/17 i 128/17), a stečajni upravitelj nije ni dokazao da je koristio automobil u svojem vlasništvu za potrebe obavljanja poslova stečajnog upravitelja što je protivno uobičajenoj sudskoj praksi.

Žalitelj pobija rješenje bez određenog navođenja žalbenih razloga i u bitnom navodi da je imenovan za stečajnog upravitelja metodom slučajnog odabira, a da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Ukazuje na različitost postupanja drugostupanjskog suda u odnosu na pravno shvaćanje prvostupanjskog suda. Predlaže prihvatiti žalbu i preinačiti pobijanu odluku i prihvatiti njegov zahtjev za naknadu troškova odnosno ukinuti i vratiti na ponovno odlučivanje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijano rješenje nije zahvaćeno nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Rješenje se može ispitati, a izneseni razlozi o odlučnim činjenicama su jasni i ne proturječe sadržaju isprava na kojima se temelji. Stoga su neosnovani žalbeni navodi o ostvarenoj povredi odredaba postupka.

Odlučujući o naknadi stvarnih troškova stečajnog upravitelja prvostupanjski je sud problematizirao pitanje troškova i temeljne svrhe stečajnog postupka odnosno namirenja vjerovnika dovodeći u vezu visinu zahtijevanih troškovima sa smanjenom mogućnosti namirenja vjerovnika.

Žalitelj pravilno citira pojedine odredbe Stečajnog zakona koje ne ograničavaju pravo da se za stečajnog upravitelja za područje nadležnog suda može imenovati samo osoba koja ima prebivalište na području toga suda. Takvo bi ograničenje bilo protivno temeljnom gospodarskom pravu propisanom Ustavom Republike Hrvatske prema kojem svatko ima pravo na rad i slobodu rada i svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. Stečajni zakon stoga omogućava da osobe koje imaju prebivalište u mjestu različitom od područja nadležnog suda budu na listi stečajnih upravitelja i za to područje. Stečajni upravitelji imaju pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Stečajni se postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog postupka, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Nagrada i izdaci stečajnog upravitelja pripadaju u troškove stečajnog postupka i najprije se namiruju iz stečajne mase. Povećanje troškova obrnuto je proporcionalno s namirenjem vjerovnika i zbog toga sud rješenjem određuje naknadu troškova na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja. Stečajni upravitelj ima i dužnost sastaviti predračun troškova stečajnog postupka, a o čemu također odlučuje sud.

U konkretnoj situaciji stečajni upravitelj nije sastavio predračun troškova niti se može govoriti da je njegov zahtjev dokumentirano i obrazloženo izvješće u smislu odredbe čl. 94. st. 3. SZ-a. U postupku naknadne diobe potpuno je nejasno zbog čega bi morali biti razumni i opravdani zahtijevani troškovi. U toj fazi postupka stečajni je dužnik prestao postojati i postoji samo stečajna masa pa bi zahtijevani troškovi morali biti u skladu s temeljnom svrhom postupka i dokazani. Priloženi putni nalozi koje je sam sebi ispunio stečajni upravitelj nisu dokaz da su nastali stvarni troškovi za koje stečajni upravitelj ima pravo na naknadu.

Sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a riješeno je kao u izreci.

Zagreb, 8. siječnja 2019.

Predsjednik vijeća
Draženska Deladio, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. V. 0906/140